op den 4 Junij, hernomen. De Bisschop toonde zig hier over zo verstoord, dat hij, om wraak te neemen, zig verbond met Koning KAREL DEN II, en den Staat den daarop volgenden kostbaaren en nadeeligen Oorlog berokkende. Zedert, echter, werd hij genoodzaakt, om den Vrede te verzoeken: zo als wij, op zijn ARTIKEL, getoond hebben.

Zie CHRISTOPHEL BERNARD,
Deel IX. bl. 281, enz.

DYMENEUS, (GUILIELMUS) of WILLEM DYM, in het Jaar 1508, te Rotterdam geboren, uit een aanzienlijk *Geldersch* Geslacht. Eerst oeffende hij zig te *Leijden*, en bezogt vervolgens de voornaamste Hooge Schoolen van *Europa*, om zig in de Regtsgeleerdheid verder bekwaam te maaken. Naderhand bekleedde hij den post van Advocat, te *Mechelen*. Keizer KAREL DE V stelde hem aan tot Raad en President te *Utrecht*; acht Jaaren bekleedde hij dit aanzienlijk ampt. Hij stierf op den 5 November des Jaars 1585, nalaatende den roem van uitsteekende bekwaamheden.

E.

EBBIUS, (HENRICUS) was, volgens het verhaal van DE LA TORRE, van geboorte een *Amsteldammer*. Zijne letteroeffeningen, aan de Hooge Schoolen, voleindigd hebbende, werd hij Licentiaat in de Godgeleerdheid, daarna Kanunnik en Schatmeester van de Kerk te *Haarlem*. In het Jaar 1615, werd hij van daar beroepen als Pastoor te *Amsteldam*, alwaar hi overleed, in het Jaar 1657. In den tusschentijd van 1615-1657, heeft hij ook, eenige Jaaren, de Kerk van *Weesp* bediend.

EBIN-

EBINGA, een Slot in *Friesland*, meest bekend onder den naam van *Aebingæ*, onder welke benaaming wij 'er ook reeds melding van gemaakt hebben.

Zie II Deel, bl. 315.

EBISSA, een Kleinzoon van den vermaarden HENGISTUS. Men wil dat EBISSA, om zijn fortuin te beproeven, zig uit *Engeland* naar *Friesland* zou begeeven hebben, ten tijde als zijn Neef RICHOLDUS, in dat gewest, den naam van Koning voerde. Naa hem eenigen tijd huisvesting verleend te hebben, beschonk RICHOLDUS hem met een Leengoed, *Engeren* genaamd, in *Westphaalen* geleegen. Hij gaf hem tevens vrijheid, om, ter gedagtenisse van zijnen Grootvader HENGIST, een *Zwarten Hengst* in zijn Wapen te voeren; als mede om hem te doen gedenken aan het lot, welk zijnen Grootvader getroffen had, en waardoor deeze genoodzaakt was geworden, zijn Vaderland te verlaaten. Naa zijne komst in *Westphalen*, zogt EBISSA zijne reisgezellen door geweld te noodzaaken, zig uittegeeven voor afstammelingen van de Oude *Sassen*. En dit zou de reden zijn, waarom *Westphalen*, naderhand, onder het Land der *Saxen* begreepen werd. Ook verzekeren ons de oude Schrijvers dat van dezen EBISSA, *Sigardus*, *Wittekind* en andere Vorsten der *Engeren* en *Saxen*, afkomstig zijn. Zij voegen 'er nevens dat EBISSA, naa dat hij gedoopt was, den *Zwarten Hengst* in een *Witten* heeft veranderd.

Anderen verhaalen dat de nakomelingen van EBISSA het Leen bezeeten hebben, tot op den tijd van *Sigardus*; welke, door KLOTARIUS, in twee Veldslagen, overwonnen zijnde, zig moest onderwerpen om Jaarlijks eene opgeleide schatting in Paarden te betaalen. Doch de waarschuwing, onzen Leezeren meermaalen gedaan, om op alle de vertellingen der *Oude Friesche Kronijkschrijvers* niet te veel staat te maaken, moeten wij hier wederom herhaalen.

Zie EMMIUS, WINSEMIUS, enz.

EBROIN, volgens sommigen van geboorte een *Duitscher*, doch, om zijne bekwaamheid, door de *Franken*, ten tijde van CLOTARIUS DEN III, verheeven tot *Opperhofmeester;* eene waardigheid, van welke MONTESQUIEU getuigt, dat zij, die dezelve bekleedden, al het gezag in handen hadden en aan de Koningen niets overlieten dan den blooten naam. Van EBROIN mogt dit met volle regt gezegd worden.

Hij was niet alleen heerschzugtig, hoogmoedig en stout, maar ook schrander genoeg om in alles zijne oogmerken te bereiken, en zig tot deezen hoogen trap te verheffen.

In de eerste tijden van zijn bewind, voerde hij, met de Koningin BATILDA, de voogdij over den onmondigen Koning, en dus over het Rijk; waarin hij zig loslijk gedroeg. Het volk hier door op zijne zijde gelokt hebbende, noodzaakte hij de deugdzaame BATILDA, in het Jaar 665, zig in een Klooster te begeeven. Dus kreeg hij het volle bestier in handen, en vondt gelegenheid om aan zijnen hoogmoed, gierigheid, wreedheid en trouwloosheid den ruimen teugel te vieren. CLOTARIUS DEN III, in het Jaar 668, zonder Kinderen, overleeden zijnde, plaatste hij deszelfs Broeder THIERRY, of DIRK, op den Throon. Doch de grooten des Rijks namen daar in geen genoegen, en schonken, in het volgende Jaar, de Kroon aan CHILDERIK DEN II, mede een broeder van CLOTARIUS. THIERRY en EBROIN werden in een Klooster gestooken. In het Jaar 674, of 677, stierf THIERRY; waarop CLOTARIUS andermaal ten throon werd verheven, en zekere LEUDESIUS tot zijnen Hofmeester aangesteld werd. Te schoon was deeze kans voor EBROIN om in het Klooster te blijven; hij vond middel het te ontkoomen. Straks deed hij den Hofmeester ombrengen, en voerde ten toneele eenen valschen CLOVIS, welken hij voor eenen Zoon van CLOTARIUS DEN III deed doorgaan. Hij noodzaakte het volk, hem trouwe te zweeren, verwoestede de Landen en Steden, die hem tegenstand booden; en de voornaamsten van *Neustrie* en *Bourgondie* op zijne zijde gekregen hebbende, verpligtte hij THIERRY, hem van nieuws voor *Opperhofmeester* te erkennen. Dewijl hij den valschen CLOVIS niet meer noodig hadt, ontdeedt hij zig van hem. Dus wederom in aanzien verheven, deedt hij allen, die hem

hem tegenſtonden, zijnen wraaklust gevoelen. Deeze, nevens zijne ontrouw, gierigheid en andere euveldaden, kenden maat noch paalen. In het Jaar 683, werd hij, door een Edelman, welken hij van alles beroofd hadt, vermoord. Op het *Art.* der PIPYNEN, zullen wij hem nader leeren kennen, als zullende ons aldaar voorkoomen eenige zaaken, welke deze Landen nader betreffen.

MEZERAY, en P. DANIEL,
Hist. de France.

EBURONEN; zij waren volkeren van 't Oud *Belgisch Gallie*, naderhand behoorende onder het Bisdom *Luik;* welk Bisdom eerst zijnen Zetel had te *Tongeren*, naderhand te *Maastricht*, en eindelijk te *Luik*. J. CAEZAR plaatst de *Eburonen*, voor een groot gedeelte, tusſchen den *Rhijn* en de *Maas*, grenzende aan de *Aduatiken*. Wijders zegt hij, dat zij afkomſtig waren van de *Germanen*.

J. CAEZAR, *Belgiſche Oorlogen*, V Boek, Cap. 24, 55, 38.

ECHT, eene overoude plaats, of Steedje en Hofgericht, onder de Heerlijkheid *Dalenbroek*, in het *Overkwartier van Gelderland*, of *Roermond;* zijnde thans niet meer dan een Vlek, waaronder de Dorpen *Rooſteren* en *Brecht* behooren, liggende digt aan de Maas. In boeten, breuken en halszaaken, is *Echt* den Drost van *Montfoort*, en het kwartier van *Roermond*, onderworpen. In daaglijkſche voorvallen, echter, heeft het eenen Schout op zig zelven. De weg van *Echt* tot *Mazijk* is bijna één uur gaans, een weinig minder tot *Stevenswaard*; en van daar tot *Geldersch Montfoort* mede één klein uur. De vervallen ſtaat van dit Vlek moet inzonderheid worden toegeſchreeven aan de rampen van den Oorlog, en bijzonder aan die met Spanje. Nabij *Echt* ligt een ſterk Slot, 't welk, in het Jaar 1498, door Keizer *Maximiliaan*, met een groote magt belegerd, en na eenige dagen, niet zonder veel bloedſtorting, veroverd werd; de belegerden hadden het bij